

פרק פז.

פקודות

מס' 9 לש' 1924

מס' 22 לש' 1930

מס' 23 לש' 1932

מס' 30 לש' 1934

— לוויס מיוס

16.9.39

1.12.32

[15 נמקן, 1924]

פרק פז

בתי משפט השלום (שיפוט)

פקודה המסדירה את שיפוטם של בתי משפט השלום.

1. פקודה זו תקרא פקודת בתי משפט השלום (שיפוט). השם הקצר

2. (1) לבתי משפט השלום יהא שפוט בענינים דלקמן: — שיפוט מס' 22 לש' 1930

(א) עברות שענשן המקסימלי אינו עולה על שנת מאסר אחת או על קנס של מאה פונט, ועברות על החוקים המפורטים בחלק א' של תוספת פקודה זו:

בתנאי שאין שופט שלום רשאי לדון עברין למאסר יתר משנה אחת או לקנס יתר ממאה פונט או בעונש חמור מאותם שני העונשין כאחד;

ובתנאי שאסור לשופט שלום לדון בעברות על החוקים המפורטים בחלק ב' של תוספת פקודה זו;

(ב) משפטים כדי לרכוש שנית חזקה במקרקעים מאיזה שווי שהוא;

(ג) משפטים בדבר חלוקת מקרקעים ובדבר „מוהאייה“;

(ד) משפטים אורחים אחרים ששווי הענין הנידון בהם או סכום דמי הנזק הנתבעים בהם אינם עולים על מאה פונט;

(ה) תביעות שכנגד באותו שוי או באותו סכום של המשפטים המקוריים:

בתנאי שאם נבעה התביעה שכנגד מתוך אותו הענין הנידון בתביעה

המקורית או מתוך אותן המסכות שבתביעה המקורית, יוכל שופט השלום לדון באותה תביעה שכנגד, ואין נפקא מינה מהו הסכום שתובעים בה.

(2) אסור לשופט שלום לדון במשפטים פליליים או במשפטים אזרחיים או בתביעה שכנגד שכרוך בהם מתן החלטה על בעלות במקרקעים.

(3) יכול הנציב העליון במועצה לשנוח בצו את פרטי התוספת של פקודה זו.

(4) יכול הנציב העליון להגביל בכתב מנזיר של שופט השלום את שיפוטו במשפטים פליליים או במשפטים אזרחיים, או להגביל את המשפטים הפליליים או את המשפטים האזרחיים שיהא בהם שיפוט לשופט השלום, או להטיל אותם הגבלות וצמצומים על הענינים שבגדר שיפוטו של שופט שלום, ככל אשר יראה לנכון, ולשופט השלום יהא השיפוט המסור לשופט שלום עפ"י פקודה זו ועפ"י כל חוק אחר או פקודה אחרת הנוהגים באותה שעה והנוגעים לשיפוטם של בתי משפט השלום, בהתחשב עם אותם הגבלות או צמצומים בלבד.

מקום המשפט
מס' 23 ל"ג 1932

3. (1) יכול נשיא בית המשפט המחוזי לשנות את מקום המשפט במשפט אזרחי או במשאומתן משפטי פלילי מבית משפטו של שופט שלום אחד לבית משפטו של שופט שלום אחר באותו המחוז, אם נראה לו שיש צורך בכך, ובאשורו של זקן השופטים יכול הוא לצוות בצו שיתפרסם בעתון הרשמי, שכל משפט אזרחי או משפט פלילי או כל סוג או סוגים של אותם משפטים שאלמלא הוראות סעיף זה היו נידונים באיזה בית משפט שלום מיוחד במחוז, יהיו נידונים בכל בית משפט שלום אחר באותו מחוז, ואם ניתן צו כזה, הרי המשפטים האזרחיים והפליליים שהוגשו לשם דיון בהם ביום הצו או שיוגשו לשם דיון בהם לאחר יום הצו, יעבירם שופט השלום שלבית משפטו הוגשו לבית משפטו של שופט השלום אשר הצו האמור מצוה את העברתם אליו, חוץ אם צוה נשיא בית המשפט המחוזי בכל מקרה מסויים לנהוג אחרת.

(2) יכול נשיא בית משפט מחוזי לצוות על בית משפט שלום לישיב לדיון בכל מקום בתוך המחוז, אם בדרך כלל או לשם משפט מיוחד או לשם משא ומתן משפטי מיוחד.

ערעור
מס' 22 ל"ג 1930

4. (1) מי שנתחייב בדיון יהא זכאי לערער על פסק-דין של בית משפט השלום בפני בית המשפט המחוזי אם העונש שהוטל עליו הוא קנס העולה על עשרה פונט או מאסר יותר מחמשה עשר יום.

(2) ליועץ המשפטי או לבא-כחו תהא הזכות לערער בפני בית המשפט המחוזי על כל פסק דין של בית משפט השלום בענין פלילי.

(3) משפטים הנופלים בגדר סעיף 2 (1) (ב) או (ג) תהא הזכות לערער עליהם בפני בית המשפט לקרקעות, יהיה אשר יהיה שווי הענין הנידון.

(4) במשפטים אזרחיים אחרים יהא זכאי כל צד לערער בפני בית המשפט המחוזי כשסכום דבר התביעה של אותו צד או שוויו או כשסכום הדבר או שוויו של הדבר שניתן פסק דין נגדו אינם פחותים מעשרים פונט:

בתנאי שאם הוגשה איזו תביעה בסכום שאינו עולה על מאה פונט בענין שכר דירה או בענין רווחים ממקרקעים או בענין גזק שנגרם למקרקעים, והוגשה אותה תביעה יחד עם תביעה לרכוש שנית חזקה במקרקעים, הרי ערעור על כל תביעה מן התביעות הללו יוגש לבית המשפט לקרקעות.

(5) יכול נשיא בית המשפט ליתן רשות לערער בכל משפט שאין בו זכות ערעור.

5. החלטתו של בית המשפט המחוזי או של בית המשפט לקרקעות ערעור על פסק דין של בית משפט שלום תהא החלטת גמר, אך אם סבור נשיא בית המשפט שמן הראוי לעשות כך, רשאי הוא להרשות להגיש ערעור בנקודה משפטית לבית המשפט העליון שישב כבית משפט לערעורים.

6. (1) בקשת רשות לערער על פסק-דין עפ"י הסעיפים 4 ו-5 תוגש בכתב בתוך עשרה ימים מיום מסירת פסק-הדין, אם ניתן בפני הצדדים, או מיום הודעתו לבעל הבקשה, אם ניתן הפסק דין שלא בפניו, ותכיל טעמים מפורטים שעל יסודם הוא מבקש רשות לערער, ויצורף אליה פקדון לבית המשפט בסך פונט אחד, ואם סרבו ליתן רשות לערער יוחרם הפקדון.

בקשות בדבר רשות ערעור

(2) אם ניתנה רשות לערער ישמש הפקדון לתשלום מסי הערעור, וכל עודף שאינו דרוש לצורך זה ישולם חזרה למבקש.

(3) אם ניתנה רשות לערער, ינהגו לפי הפרוצידורה הרגילה בשעת הערעור, אך לא יגישו נמוקי ערעור נוספים.

(4) בתוך עשרה ימים מהיום שהודיעו למבקש כי ניתנה לו